

Totdat De Nacht Verdween

Stil en volkomen duister
werd het overal die dag,
dat mijn Jezus naar het kruis op Golgotha
werd toegebracht.
Op de top werd Hij genageld aan het hout,
Hij stierf alleen.
En de mensen bleven wachten
totdat de nacht verdween.

Zwijgend, in't kille duister,
stond de menigte heel stil.
Bleven waken, bleven bidden,
vragend naar Gods wil;
smachtend naar het licht van morgen,
naar de zon die niet meer scheen.
En de mensen bleven wachten
tot dat de nacht verdween.

Ned. tekst: Margreeth Ras-van Slooten
© 2001 The Sacred Music Press, a division of The Lorenz Corporation
For Europe: Small Stone Media, Holland